

*Каква полза има тая примирителна жертва Христова? Тя не принуждава Бога да ни прости, нито го задлъжава да ны спасе, нито унищожава законъ-тъ. *) Ако грѣшникъ-тъ постоянноува въ грѣхъ, ще погыне също както щѣше, ако Христосъ не бѣше умрѣлъ за него. И опростени-тъ и оправдани-тъ не сж освобождени отъ варденіе-то на заповѣди-тъ Божии. Но умилоствивеніе-то Христово е наредба за прощеніе-то на грѣхъ; за оправданіе-то на оныя, които сж прѣстѣпили законъ-тъ. Законъ не знае милость; той изыскува послушаніе или удовлетвореніе: ный го не послушахмы, за това трѣбува удовлетвореніе. Това удовлетвореніе може да ся дава или съвѣчно наказаніе на грѣшникъ-тъ, и тогава никога не ще да има спасеніе, или чрѣзъ нѣкое друго удовлетвореніе. Това грѣшникъ-тъ не може да дава, защото законъ-тъ изыскува съвършенно изпълненіе на всяко врѣме. Днешно-то послушаніе изпълнява само днешнѣж-тъ длѣжность. Нито може той да направи нѣкога повече отъ колкото законъ-тъ изыскува, слѣдователно нищо излишно не останува за да заплати прѣминжлы-тъ грѣхове. Человѣкъ заплаща едно убійство съ животъ-тъ си, и Адамъ за едно непослушаніе бѣше испѣденъ изъ земный-тъ рай и станж повиненъ на вѣчнѣж мъжж; и ный съ единъ грѣхъ изгубямы душж-тъ си. И не смы съгрѣшили единъ пѣтъ, но безбройны пѣти; и не само единъ е съгрѣшилъ, но всички-тъ (Рим.*

*) Христосъ унищожи законъ-тъ въ това, че онія които вѣрувать въ него, не ще теглятъ наказаніе-то на законъ-тъ Еф. 2; 15.